

ka tõeste, selle tootusse sannale truiks jama. Peagi need rahwas, kes selle lare teise ranna pole ellasid, saatsid mitmest kohast liggidast ja laugelt kirjiko, õppetajale sanumid, ja lasksid tedda ärdaste palluda, et tulleks ka neid waatma, ja seddasamma head neile sowima, mis jubba ni mitto liinna paigad, kihelkonnad ja küllad ollid kätte sanud, ja et temma omma wäggera sanna läbbi seal ranna rahwa jures nendasammoti üht kassinusse koggodust lähhäks seädma.

Sesamma löbbus hinge tõ sai sel hool sal mehhel ni patjuks, ja tee-reisid juhtusid ni tihti, et ei sanud mitte ennam omme kirjiko-ammetit täieste üllespidada. Wõstis sedda nou, omma õppetaja, ammet ühhe nore mehhe kätte anda, ja eddespiddi keif omma joudo selle Jummalat kutsumise tarwis pruvida, omma rahwast ikka lieminne õnnetuma wina-jomisse eest hoida. Sedda hinge murret arwas se jummalat

kartiit mees nisammoti hästi Jummalat kutsumiseks, kui kirjiko-ammetit, mis temma peäl olli olnud. Olli kindel ses, et ei olnud ei ammogi mitte üks paljas innimeste nou, sedda kurja wina-jahti tallitada, waid et se hallastaja Jummalat omma armo tahtminne olli, rahwast nende hukkaminnemisse tee peält ümberpöörda.

Matthew olli peagi keif ma-konnad Irlandi saarel läbbi käinud, igga liinna sees ennamiste suurt koggodusse kokkotullemist piddanud, ja seal nimme kaudo neid kirja pannud, kes ennast kassinusse koggodusse liikmiks ollid üllesannud.

Kui kümnekal Oktobri-ku päwal, aastal tuhhat kahheksa sadda nellikümmend jälle koiu sai, arwas temma keif nende kirja pandud nimmed kokko, ja ei moistnud sädamelikkult käl Jummalat tänada, et taewalikko õnnistamise läbbi neid ni otsata paljo ollid, kes sest jomisse pattust ennast lahti wõtnud. Ja paljuks teie käl,